

пробуждане се раздаде отъ отца Паисия Хилендарски, чийто зовъ се поде отъ мнозина български дѣйци. Венелинъ възвѣсти на чуждия, вѣншия свѣтъ за забравеното българско племе. Българитѣ като че се прѣродиха, възродиха. Най-ясенъ примѣръ за прѣраждане имаме у Априлова. Историята на Венелина внесе прѣвратъ въ неговото съзнание и отъ явенъ грѣкъ, той стана българинъ и страстенъ радѣтель за своята народностъ, за просвѣтата на българина. Сжщата участь изпитаха и мнозина други дѣйци — отъ началото на възраждането. Сжщиятъ случай виждаме и въ живота на Панаретъ Рашевъ, Погонианскиятъ митрополитъ, — единъ отъ дѣйцитѣ на нашето възраждане. Първоначално той е минавалъ за грѣкъ, билъ е грѣцки митрополитъ, владѣлъ е до съвършенство грѣцката тогавашна богословска ученостъ, но прѣзъ врѣме на църковната борба между българи и грѣци, той се обяви за българинъ и работи прѣзъ останалата частъ отъ живота си като истински патриотъ за напрѣдка на българитѣ, като завѣща и една значителна сума за просвѣтителни цѣли.

Панаретъ Рашевъ, чийто мирско име било Панайотъ Иоаинди, а споредъ Д-ръ И. Селимииски — Петъръ Иоаниди — се родилъ прѣзъ 1808 год. въ Търново. Баща му Пенчо Рашевъ билъ кожухаръ въ Търново и единъ отъ влиятелнитѣ и заможни граждани, като при това е билъ извѣстно врѣме и градски бирникъ. Майката на Панарета се наричала Райна. Панаретъ е ималъ двама братя и двѣ сестри: Тодоръ и Петко, Юца и Кица. Братята му се поминали безъ да оставятъ наслѣдници, рано се поминали тъй сжщо и сестритѣ му. Юца била женена за нѣкой си Московъ отъ Лѣсковецъ, а Кица — за Стоянъ Везировъ отъ Търново. Послѣдната имала три дѣца: Мариола, Киро и Венета, която е била въ граждански бракъ съ славния български поетъ и революционеръ Хр. Ботевъ.